

Рѣкитѣ: Поповска Дервентска и Дерменъ-Дере извиратъ отъ западнитѣ склонове на Странджа планина; вливатъ се въ Тунджа между гр. Каваклий и границата. Деснитѣ притоци: Чобанъ-Азмакъ и Явузъ-Дере, които прѣди да се излеятъ въ Тунджа се съединяватъ въ едно, извиратъ: първата отъ врховетѣ около селата Мусу-Коджалий Бояджикъ, Емирий и Гюлуманова, а втората — отъ Сакаръ планина.

Десни притоци на Марица сѫ:

1) Костенска рѣка (Чавша или Рибница), извира отъ склоноветѣ между врховотѣ Муста-Чалъ и Равни-Чалъ, събира още и водите идущи отъ рѣтоветѣ Чаталь-Чукуръ и Памучница, тече прѣзъ с. Костенецъ и се придава на Марица при Габровскитѣ ханища.

2) Крива рѣка, събира водите си отъ падината между в. Велмекенъ и рѣта Джидайдица, а чрѣзъ притока си Чай рѣка — отъ тъзи между Джидайдица и рѣта Балабаница; протича прѣзъ с. Сестримо и се влива въ Марица право на съверъ отъ казаното село.

3) Яленица, има началнитѣ си извори, чрѣзъ притоците си Куртова рѣка и р. Юнь-Долъ, отъ в. в. Чадъръ-Тепе и Кара-Тепе; минава прѣзъ с. Голѣмо-Бѣлово и се излива въ Марица до бѣловската желѣзоплатна стапация.

4) Ели-Дере, съставя се въ началото си отъ нѣколко рѣчки, отъ които по главни сѫ: Ябланица, Липница, Чукуръ и Мѣтеница. Първата извира отъ склоноветѣ на в. в. Велица и Манчо (около Флоровскитѣ и Кандювичъ колиби), втората — отъ планините Гринчица, Чалътъ и отчасти отъ Доспатскитѣ врхове, а Чукуръ — отъ връха Сютке; събира се третѣ надъ с. Баия. Мѣтеница, която извира надъ с. Ракитово се придава къмъ Ели-Дере до с. Лѣджане. Рѣката Ели-Дере тече прѣзъ Чепинската долина, напушта я при с. Корова и, слѣдъ като се провира прѣзъ скалистия долъ между рѣтоветѣ Алабакъ и Каркария, влиза въ Тракийското поле до с. Ели-Дере. Влива се въ Марица подъ с. Злокучане. Край Ели-Дере минава шосето Т. Пазарджикъ Лѣджане, което се строи сега.

5) Кричимска рѣка, съставя се отъ многобройни притоци, която има изворите си отъ къта между Доспатскитѣ и Черна планини, т. е. отъ джгата, която образуватъ Централните и Доспатски Родопи. Напушта Родопите до с. Кричимъ и се разделя на два клона: Новоселски Вѣчъ, който противъ край с. Ново-село, отъ което е и взетъ названietо си и се излива въ Марица, надъ с. Говедаре и собственно Кричимска рѣка, която тече край селата: Куртово-Конаре, Кара-Таиръ и Кадиово и се влива въ Марица подъ това послѣдното. Близо до устието на Новоселски Вѣчъ (на западъ) е устието на Текирската рѣка, цѣлата дължина на която е около два километра, извира отъ една скала до съвероизточнитѣ поли на големия връхъ Бабата. За забѣлѣжване е, че тъзи рѣка, която има доста вода (има воденица на нея съ б. камъка) никога не намалява, даже и при най големата суши.

Отъ многобройнитѣ притоци на Кричимската рѣка въ най горното и течението по главни сѫ:

Р. Домузъ-Дере (лѣвъ притокъ), извира отъ рѣтоветѣ: Кара-Кулагъ, Бегликъ и Дженевра; Нацилийска р. — отъ бърдата: Османъ-Баиръ, Кара-Махмудъ, Кузу-Ятакъ и Арабъ-Мезаръ; Триградска рѣка съ извори отъ Копитова планина и връха Шабаница; Лиджа рѣка, която тече прѣзъ